

BULETIN INFORMATIV

Nr.
93

28
Ianuarie
2022

EDITORIAL

Fotbalul ca dicționar explicativ

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Un sport se definește prin mai multe elemente, reguli, durată de joc, scop, dar mai ales prin impactul asupra societății, iar aici fotbalul aproape că nu mai are nevoie de explicații, de o anumită “traducere” prin care să confirme gradul uriaș de popularitate pe care îl deține. E sportul-rege, e sportul fenomen social, e o religie a secolului, dar, desigur, nu cea pe care o invoca André Malraux, marele scriitor francez.

Ce este atunci fotbalul? Sau, hai să încercăm altfel, ce nu este fotbalul? Pentru că, după toate probabilitățile, pare a fi multe, în tot și în toate. Greu, foarte greu de găsit un răspuns. Chiar dacă pare un demers complicat, să observăm că fotbalul e o oglindă a societății. Cum e fotbalul din ziua de azi? E lumea fotbalului fixată între oglinzi paralele?

Dincolo de definiții, subiective și poate, superficiale, fotbalul nu este mai mult decât un joc, doar că popularitatea lui l-a trimis în dicționarul de specialitate către alte dimensiuni. Uneori, o privire care se dorește a fi globală asupra lui te poate intimida sau chiar descuraja, iar atunci e de ajuns să-l privești, să-l admiri. E suficient.

“Est modus in rebus” scria Horațiu în Satire, adică “există o măsură în toate”, sau, ca să cităm întregul vers, “est modus in rebus, sunt certi deniques fines”, în traducere ar fi “există o măsură în toate și mai ales anumite limite”. Care

ar fi limitele între care ne situăm cu toții atunci când analizăm fotbalul? În aceeași idee, francezii au un proverb edificator, și anume “l’excès en tout est un défaut”. Tradus, “excesul în toate e un defect”, ceea ce era de demonstrat. QED. Dar reprezintă fotbalul un fenomen în exces?

În măsura în care și noi suntem o societate deseori incapabilă să

înțeleagă niște priorități, poate. Și când spun “noi”, mă refer la tot ce înseamnă fotbalul pe mapamond, jucători, antrenori, conducători, federații, ligi, spectatori, sponsori etc.

Fotbalul trebuie privit ca pe un fenomen, asta e limpede, în măsura în care factorul subiectiv nu poate fi exclus. Fiind el însuși deținătorul unui dicționar de termeni proprii.

În fine, ideea e că fotbalul nu oferă explicații, oferă spectacol și cred că e suficient.

Doar că lumea se mișcă, evoluează, și încearcă să teoretizeze acolo unde nu e cazul.

Fotbalul își este de ajuns lui însuși, cu regulile lui, cu emoțiile pe care le provoacă, cu termenii lui și cu condițiile lui. Restul e un supliment de analiză, de care, foarte probabil, nici măcar nu are nevoie. Există o măsură în toate, nu-i așa?

De aceea spun că explicațiile și definițiile fotbalului se oferă doar pe terenul de joc, orice alt demers e un exces. Și știm că de exagerări trebuie să ne ferim întotdeauna!

INTERVIU

Interviul cu Ilie Poenaru
(antrenor Gaz Metan Mediaș)

realizat de Alex Pîntea și Octavian Țopa

Ilie Poenaru, unul dintre cei mai apreciați antrenori din **CASA Pariurilor Liga I**, vorbește despre începutul de an al echipei sale, **Gaz Metan Mediaș**. Din păcate, clubul traversează una dintre cele mai dificile momente din istoria sa. Chiar și așa, tehnicianul în vârstă de 45 de ani tratează în continuare performanța sportivă cu responsabilitate extremă.

1 *Victorie mare la Arad și titlul de "antrenor al echipei etapei". Sincer, vă așteptați să vă întoarceți acasă cu toate cele trei puncte?*

Întradevăr, este o victorie importantă. Trebuie să recunoaștem că arădenii ne-au dominat în multe momente, au avut și ei câteva ocazii foarte mari de a înscrie, dar ne bucurăm că au ratat și că noi am reușit apoi să înscriem. E bine că am câștigat trei puncte foarte importante în economia clasamentului, e bine și din punct de vedere al moralului. În situația

în care ne aflăm acum, jucătorii merită felicitați pentru tot efortul depus, pentru atitudinea pe care au avut-o și pentru faptul că au reușit să se concentreze. Trebuie să recunoaștem că poate nu ne gândeam aplicat la cele trei puncte, dar în subconștient nu ducem cu dorința la victorie în fiecare meci. Pentru că noi la asta lucrăm, eu asta implementez jucătorilor, chit că știam că ne va fi foarte greu. Eram cu toții convinși că, dacă ne vom comporta ca la meciul cu Qarabag, vom reveni cu punct sau puncte de la Arad. Ceea ce s-a și întâmplat!

2 *UTA este o nucă tare a campionatului. Ați pregătit în mod special această partidă?*

Da, mă așteptam ca Gyuszi (n.n. Balint, antrenor UTA) să înceapă tare de la început, mă așteptam să pună presiune foarte mare, aici și cu ajutorul publicului, care chiar merită felicitat, este incredibil ce atmosferă creează, cum impinge echipa de la spate... UTA este o echipă de tradiție, UTA a devenit o echipă foarte puternică, a demonstrat prin evoluții și rezultate. Tocmai de aceea, victoria noastră a

devenit și mai frumoasă.

3 *Cum a decurs perioada pregătirii de iarnă și, mai ales, cum ați reușit să nu aveți probleme cu pandemia Covid-19?*

Perioada a decurs bine, cu mici excepții. Am pierdut câteva zile și un meci de pregătire din cauza vremii nefavorabile, practic nu am putut ieși din hotel o zi și jumătate când a plouat fără oprire, în rest totul a fost OK, jucătorii au răspuns foarte bine. Chiar dacă am avut un număr mic de fotbaliști la antrenamente și nu lotul pe care mi l-am dorit, până la urmă am făcut un cantonament foarte bun. Referitor la Covid, am fost preventivi și precauți. Organizatorii de acolo ne-au izolat practic de zona turistică, am evitat să ne expunem. Faptul că a apărut în presă că am fi avut vreo problemă este o minciună. Nu am avut nici măcar un om răcit. Am fost foarte atenți și la acest aspect.

4 *Se spune că Gaz Metan traversează o perioadă mai dificilă din punct de vedere economic. Cum gestionați situația vestiarului în aceste condiții?*

Foarte greu. Foarte greu! Clubul traversează o perioadă foarte grea, este dificil în acest moment să concentrezi lotul de jucători. E dificil să-l antrenezi, să-l faci să joace la cel mai ridicat nivel și să fie concentrați sută la sută nemaiprimind salarii de cinci luni. Și urmează și a șasea, pentru că intrăm în februarie! De aici sunt foarte dezamăgit, mâhnit de toți cei care zic că sunt lângă echipă, dar nouă nu ne demonstrează asta. Pentru că noi rămânem doar cu promisiuni și de luni de zile nu se rezolvă nimic. Nimeni nu vine măcar să stea de vorbă cu jucătorii, să le spună ceva concret. Trăim zi de zi într-o nesiguranță care nu știu cât va mai dura. Atât eu, cât și jucătorii, nu

știm cât vom mai continua așa pentru că ne-a ajuns cuțitul la os și durerea este foarte mare!

5 *Ce așteptări aveți de la această ultima parte a sezonului regulat?*

Pfuuu ... (Oftează) E prematur să vorbim acum pentru că situația este atât de critică încât nici nu știu ce se va întâmpla peste o zi, două sau o săptămână cu acest club. Cele mai mari așteptări sunt acelea de a se rezolva probleme financiare, abia apoi vom vedea și cu cele fotbalistice. Dacă vrem să vorbim strict pe plan profesional, e clar că ne dorim să evităm retrogradarea, muncim pentru acest lucru, ne dorim de asemenea să nu ajungem nici măcar la baraj. Va fi însă foarte greu dacă nu va lua cineva atitudine și nu va face ceva pentru a redresa cumva situația financiară.

INTERVIU

Interviu cu Sorin Cârțu (președinte Universitatea Craiova)

realizat de **Octavian Țopa**

A adus ultimul titlu de campion într-o Oltenie care mănâncă fotbalul pe pâine dimineța, la prânz și seara. Acum vorbește despre începutul de an, impactul pandemiei și viitorul echipei pe care o iubește la fel de mult ca pe familia sa. De pe scaunul de președinte al **Universității Craiova**, **Sorin Cârțu** analizează fenomenul cu înțelepciune, chiar dacă îi tremură în continuare vocea atunci când pronunță numele "campioanei unei mari iubiri".

1 *Universitatea a început anul cu o victorie frumoasă, echipa națională are un nou antrenor. Cum comentați aceste două evenimente sportive?*

Favorabil pentru noi! Pentru că am bătut pe Rapid, pentru că am început bine anul și trebuie să-l continuăm în același stil. Victoriile trebuie să fie legate de alte rezultate pozitive. În privința echipei naționale, mă bucur că

s-a terminat telenovela alegerii selecționarului. A venit un antrenor tânăr, care a arătat, mai ales în ultima vreme, că e citit, preocupat de meseria lui. Sunt convins că va face o treabă bună pentru că este pasionat de ceea ce face. Bine, aici mai intervin și alți factori, care nu mai țin de el. În primul rând, forma sportivă a jucătorilor la echipele de club este cea mai importantă. Sper să aibă noroc, România își dorește un turneu final.

2 *Echipa dumneavoastră a terminat destul de greu anul trecut, în condițiile în care a avut totuși cea mai bună posesie din campionat. Ce credeți că s-a întâmplat?*

Au fost foarte multe puncte pierdute aiurea! Contrar cursului jocului, pe neatenție, lipsă de concentrare sau greșală individuală. Au fost meciuri pe care le-am dominat, în care am avut

o exprimare superioară adversarului, dar pe care, paradoxal, nu le-am câștigat. Multe, prea multe asemenea momente au fost spre finalul anului trecut, nu-mi vine nici acum să cred!

3 **Victoria cu Rapid a venit pe fondul unor probleme medicale serioase cauzate de coronavirus. În ce situație vă găsiți acum?**

Toată lumea e OK acum, slavă Domnului! Bine, nu mai avem niciun pozitiv în club, dar boala este păcătoasă, lasă urmă. Va mai dura ceva timp până ce fotbaliștii, care au fost atinși de virus, vor reveni sută la sută la capacitatea fizică de dinaintea bolii. Trebuie să avem răbdare cu ei, boala aceasta afectează disponibilitatea la efort și după ce a fost învinsă de tratamentele medicale.

4 **Dacă tot vorbim despre Covid-19, cât de mult a atârnat lipsa suporterilor în performanța echipei? Dar din punct de vedere financiar?**

(Oftează) Mult, foarte mult! Din punct de vedere financiar a fost un dezastru. Toată lumea știe că o parte importantă din bugetului clubului era asigurată din vânzare biletelor și a abonamentelor. Cei care-și cumpărau regulat abonament nu au mai făcut-o de frica eventualelor restricții. Bilete nu s-au vândut pentru că a fost interzis accesul suporterilor, iar acum avem voie doar cu 30 la sută din capacitatea stadionului. A fost și este în continuare greu și din punct de vedere sportiv. Universitatea Craiova a avut tot timpul un public extraordinar, care ținea echipa în priză, o motiva, o ridica la nevoie și o împingea spre poarta

adversă. Lipsa suporterilor a devenit un avantaj pentru adversarii noștri. În plus, mai este și rana neînchisă a celui meci decisiv cu CFR Cluj, din finalul campionatului trecut. În alte condiții, cu suporterii lângă noi, poate se termina altfel, cine poate ști?!

5 **Ce așteptări aveți de la acest sezon din punct de vedere sportiv?**

V-am spus și la începutul acestei discuții, victorii legate cu victorii. Primul obiectiv este calificarea în play-off, un loc de cupă europeană la final și Cupa României, bineînțeles. Acestea sunt obiectivele realiste. La începutul sezonului ne gândeam la titlu, dar acum ne este mai greu să mai vorbim despre asta. Eu, ca o părere personală, nu cred că se mai poate câștiga acest campionat. Dar, vorba aceea, niciodată să nu spui niciodată. Mai ales la fotbal!

SPONSOR

CRONICĂ

România lui Sameș (II)

realizată de **Marius Mitran**

Mai târziu, după mulți ani, poate prea mulți, am continuat filmul nu doar în minte, ci și la Replay, unde imaginea lui Sameș din acel meci, de fapt din toate acele meciuri, persista altfel. Cel mai bun apărător român pe care îl am în memorie se detașează de tot peisajul. Cred că România lui a fost între cele mai frumoase echipe din întreaga istorie a fotbalului românesc, fără ca noi să știm și să înțelegem anii pe care îi trăiam. O echipă națională frumoasă, în primul rând, și abia mai apoi eficientă, dovadă dubla aceea cu Anglia. Îmi amintesc că Sameș semăna cu un actor american de western. Probabil James Stewart. Sau John Wayne, era întotdeauna omul care să ne apere, gata să se ia de oricine ar fi îndrăznit să se apropie de careul nostru. Judec acum ca și cum aș putea să mă întorc în timp, și poate chiar pot... adică reflexul de la Replay există dincolo de logica firească a trecerii timpului, dar mai cu seamă a faptelor. Și iată că unele refuză să treacă într-un plan secund. Tocmai pentru că au fost mereu și mereu principale. Așa stau lucrurile în realitatea mea particulară.

... Și așa, stând pe canapea cu ochii dincolo de ecran, am auzit-o pe mama spunând ce mai spusese și altă dată, tot mai des în ultima vreme: „Ce-ar fi să plecăm din țara asta? Nu ți-ar plăcea să fii la Londra acum? Sau în Austria? Sau în Italia, la Torino?” „Ba da, mama.” Așa cred că am zis, sigur sunt doar de bucuria care m-a făcut să uit o clipă de ce se întâmpla în fața porții lui Iordache. „Daaaa, să plecăm, mama, daaa..., dar putem?” Tata n-a zis nimic, el nu marșa la aventuri, nici măcar teoretic... Apoi am mai discutat un pic, Sameș a rezistat alături de cei șase olteni până la sfârșit, 0-0 pe Wembley, și m-am culcat visând ceva nedeslușit între

niște turnuri înalte, eu și cu mama, vorbind italienește și eu având blugi originali și mama, tânără și cu ochelari de soare...

... După aceea, vreun an, am tot vorbit despre plecarea noastră, doar eu cu ea, acceptând că merită măcar ca vis. Până într-o zi când tata a venit acasă și ne-a spus că Sameș a fost arestat, degradat militar, gonit, în

fine, o grozăvie. „Cum, Sameș, băiatul ăla înalt și frumos, tata?”, a zis mama. „Da, Sameș.”

Da, Sameș. Avea să-mi confirme vărul meu, Marian, care juca la juniorii Rapidului și care-l văzuse la un antrenament, pe „Republicii”. Cu Rapidul. O soră de-a lui Sameș avusese fireasca inspirație de a nu se mai întoarce din RFG și, cum Ștefan era militar activ în acte, devenise incompatibil cu clubul Armatei. Fusesse la un antrenament vărul meu, cu tineretu' jucând cu cei nereținuți la echipa mare, printre care și Sameș, și, la antrenamentul ăla, Sameș s-a oprit din sprint, la un moment dat, lăsându-i pe ceilalți, niște puști, să alerge. Cineva i-a strigat atunci să nu se oprească, de undeva, din tribună. Vexat, Sameș s-a întors către ăla, un bătrânel, și i-a zis așa, vărul meu auzindu-l: „Alo! Eu sunt Ștefan Sameș! Acum un an l-am ținut pe Woodcock, pe Wembley! Tu cine ești?” Cică nimeni, zice vărul meu Marian, n-a mai scos o vorbă, nimeni n-a mai făcut un pas. Iar bătrânul a coborât din tribună, și-a scos pălăria și-a zis așa: „Eu sunt Ion Costea și am jucat cu Baratky, Auer și Ionică Bogdan la Rapid, contra Venusului și a Ripensiei!” Și s-au îmbrățișat, zice Marian.

Era în bucătărie la noi când ne-a povestit asta, Marian. După aia, tata a zis ceva de ce rău ar fi să plece cineva în RFG și să-i lase pe alții în urmă. Mama n-a zis nimic, nu

știa cine fusese Baratky. Ori Ionică Bogdan. Știa cine era Sameș, însă.

Așa că n-am mai ajuns niciodată la Torino, unde era prietena ei, Maria Castellani, care-i fusese pacientă. Nici eu să văd pe Juve, altfel decât în pozele primite de la Roberto Bettega, alt pacient de-al mamei, și el campion al lumii în anul ăla...

Tata a rămas tot timpul liniștit. Știa că n-o să plecăm. Așa cum, în noaptea aia, acasă, uitându-ne la ce era pe Wembley, a știut că vom rezista. Se baza, probabil, pe Sameș. Sigur pe Sameș. Ca, de altfel, întreaga Românie. Cea de atunci, una care trăia pentru fotbal și prin fotbal. O țară care avea nevoie de eroi adevărați,

de emoții nefardate și de oameni care puteau să le producă dintr-o datorie și ea implicită. E poate greu de înțeles în zilele care trec din secolul 21, unul care are altfel de eroi, dar, mai ales, altfel de trăiri. Nu le-aș spune emoții sau sentimente, dar nici nu știu cum să le definesc, recunosc toate aceste lucruri, e doar un alt timp și o altă lume. Una mai bună? Una mai rea? Nici asta nu pot să știu. Ceea ce simt și știu e că a fost o poveste adevărată, poate cea mai adevărată dintre toate pe care le-am trăit. Merită să mă credeți pe cuvânt, ca și pe eroii mei de atunci.

P.S. Ultima oară, la națională, Sameș a jucat în noiembrie '82. 1-4 cu RDG. Sfârșit.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA